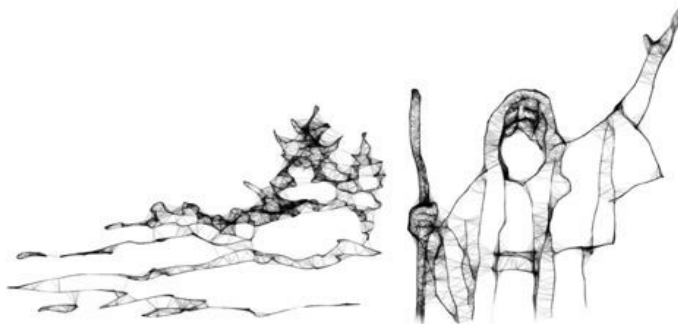

Bài Học 2

* 4 Tháng 7 – 10 Tháng 7

Áp-ra-ham: Người Truyền Giáo Đầu Tiên

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 12:1-3; Sáng thế Ký 14:8-24; Hê-bơ-rơ 11:8-19; Ga-la-ti 3:6; Sáng thế Ký 12:6, 7; Sáng thế Ký 18:18, 19.

Câu Gốc: “Như Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, thì đã kể là công bình cho người, vậy anh em hãy nhận biết rằng những kẻ có đức tin là con cháu thật của Áp-ra-ham. Kinh Thánh cũng biết trước rằng Đức Chúa Trời sẽ xưng dân ngoại là công bình bởi đức tin, nên đã rao truyền trước cho Áp-ra-ham tin lành này: Các dân sẽ nhờ người mà được phước” (Ga-la-ti 3:6-8).

Không phải là một việc ngẫu nhiên mà cả ba tôn giáo lớn trên thế giới (Do thái giáo, Cơ Đốc giáo, và Hồi giáo) đôi khi được gọi là “những người có đức tin của Áp-ra-ham.” Đó là vì cả ba, bằng cách này hay cách khác, đều bắt đầu từ con người vĩ đại này của Đức Chúa Trời.

Áp-ra-ham được kính phục như một gương mẫu hoàn hảo về sự trung tín. Nhưng bài học tuần này sẽ nghiên cứu sự trung tín này bằng một cách mới. Chúng ta sẽ nghiên cứu Áp-ra-ham như là một nhà truyền giáo, một người được Chúa kêu gọi để đến một xứ khác và làm chứng cho những người ở đó về Đức Chúa Trời chân thật, Đấng Tạo Hóa và Cứu Chúa.

Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham, và dòng dõi người (xin đọc Ga-la-ti 3:29), ba mục đích, (1) gìn giữ lẽ thật thiên thượng của nước Đức Chúa Trời đã bị lạc mất trong lịch sử trước trận Đại hồng thủy; (2) là con đường qua đó Đấng Cứu Thế sẽ bước vào lịch sử; (3) những tội tố trung tín của Đức Chúa Trời sẽ là sự sáng cho các dân tộc. Áp-ra-ham và dòng dõi của ông sẽ là sự sáng cho những người cần biết đến Chúa.

Sự Kêu Gọi Áp-ra-ham

Tên Áp-ram nghĩa là “cha cao quý.” Nhưng về sau, tên của ông được đổi là Áp-ra-ham, “cha của nhiều dân tộc.” Ông sinh trưởng ở U-rơ, bây giờ là I-rắc. Đức Chúa Trời gọi ông ra khỏi xứ sở mà ông quen thuộc về xã hội và tôn giáo. Áp-ra-ham phải đi đến một nơi xa lạ. Trên 100 năm sau đó, Đức Chúa Trời biến đổi Áp-ra-ham thành “cha của những người trung tín.” Ở giữa những sự đấu tranh cá nhân và gia đình, Áp-ra-ham trở nên một nhà truyền giáo gương mẫu cho nhiều nhóm người và một nhà lãnh đạo được tôn trọng đã làm chứng về đức tin của mình nơi Đức Chúa Trời.

Hãy Đọc Sáng thế Ký 12:1-3. Có những nguyên tắc nào bạn thấy ở đây có thể giúp bạn trong hoàn cảnh đặc biệt của mình? Thí dụ, Áp-ra-ham đã kinh nghiệm điều gì mà bạn cũng có thể kinh nghiệm trong cách riêng của mình? *Xin cũng đọc Hê-bơ-rơ 11:8-10.*

Áp-ra-ham được Đức Chúa Trời kêu gọi để lìa bỏ quá khứ mình, để bước đi trong đức tin, để tin vào những điều khó tin, để làm những việc mà Đức Chúa Trời kêu gọi ông làm. Và vì kết quả của sự trung tín của Áp-ra-ham, tất cả các dân tộc trên thế gian sẽ được phước.

Nhiều người trong chúng ta sẽ bị thử thách giống như Áp-ra-ham. Lẽ dĩ nhiên, chúng ta có thể không nghe tiếng Đức Chúa Trời phán trực tiếp với chúng ta. Nhưng Ngài gọi chúng ta bởi những sự dạy dỗ trong Lời của Ngài và những biến cố mà Ngài hướng dẫn. Chúng ta có thể bị đòi hỏi để rời bỏ một nghề nghiệp hứa hẹn sự giàu có và tôn trọng. Chúng ta có thể phải từ bỏ gia đình hoặc bạn hữu và phải phân rẽ khỏi gia đình. Chúng ta có thể phải đi vào một con đường khổ cực, đòi hỏi sự hy sinh. Nhưng nếu Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta, làm sao chúng ta có thể từ chối?

Trong Sáng thế Ký, tiếng Hê-bơ-rơ viết, “Và Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: Hãy ra khỏi quê hương vì chính mình ngươi. . .” Ông được truyền là phải đi “cho mình.” Nghĩa là vì chính mình, ông phải rời khỏi quê hương. Ra đi vì sự sống của bạn nghĩa là gì? Có phải Đức Chúa Trời đã kêu gọi bạn rời bỏ những điều gì đó vì sự lợi ích cho chính bạn?

Áp-ra-ham Làm Chứng Cho Các Vua

Lót là cháu của Áp-ra-ham và đi cùng với ông. Việc Lót lựa chọn phần đất có nước chảy tưới khắp thung lũng Giô-đanh đã khiến ông sống gần gũi những người xấu xa ở Sô-đôm (Sáng thế Ký 13:1-13). Một lần Áp-ra-ham phải giải cứu Lót (Sáng thế Ký 14:11-16), và về sau hai thiên sứ phải giúp ông chạy trốn trước khi thành Sô-đôm bị hủy diệt (Sáng thế Ký 19).

Hãy Đọc Sáng thế Ký 14:8-24. Những hành động của Áp-ra-ham nói gì về bản tính của ông và, sau này, về đức tin của ông và về Đức Chúa Trời mà ông tin cậy?

Đối với các vua mà ông đã thắng trận, Áp-ra-ham bày tỏ quyền lực của Đức Chúa Trời. Ngay cả trong cuộc giải cứu, “cha của những kẻ trung tín” không quên sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là ông sẽ là nguồn ơn phước cho nhiều dân tộc.

“Áp-ra-ham đã tranh đấu cho đất nước. Và ông cũng chứng tỏ mình là người can đảm và có danh dự. Điều này cũng bày tỏ cho những người ngoại rằng sống một cuộc đời thánh thiện không phải là lối sống của người hèn nhát. Thay vào đó, điều này cho thấy tôn giáo của Áp-ra-ham khiến ông can đảm để bênh vực cho lẽ phải và bảo vệ những người bị hà hiếp. Hành động can đảm của Áp-ra-ham khiến ông có ảnh hưởng rộng lớn trong những nước lân cận. Khi trở về, vua Sô-đôm ra đón rước ông và tôn vinh ông là người chiến thắng. Vua nói Áp-ra-ham lấy các của cải và chỉ giao các tù nhân cho ông. Trong chiến tranh, theo phong tục thì những chiến lợi phẩm thuộc về những người chiến thắng. Nhưng Áp-ra-ham đi tranh chiến không phải để được giàu có. Và ông đã từ chối không lợi dụng những kẻ thất trận. Ông chỉ xin là những người cộng sự với ông được nhận phần chiến lợi phẩm mà họ xứng đáng để lãnh nhận.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 135.

Hãy nghĩ về cách bạn đối xử với những người khác. Các cách đối xử đó làm chứng gì cho những người khác về đức tin của bạn?

Gương Mẫu Hoàn Hảo Của Đức Tin

Áp-ra-ham không hoàn hảo. Nhưng ông là người của Đức Chúa Trời. Trong cả Cựu Ước và Tân Ước, Áp-ra-ham được dùng như một gương mẫu cho những người trung tín và được cứu bởi đức tin (xin đọc Sáng thế Ký 15:6 và Ga-la-ti 3:6).

Hãy đọc Hê-bơ-rơ 11:8-19. Những câu này nói gì về Áp-ra-ham và đức tin của ông? Nếu bạn muốn làm một người truyền giáo cho Đức Chúa Trời, bạn có thể học được gì từ đời sống của Áp-ra-ham?

Chúa muốn dùng Áp-ra-ham. Nhưng điều đầu tiên Ngài phải làm là đòi hỏi Áp-ra-ham phải rời bỏ quá khứ của mình. Bài học này thật rõ ràng đối với chúng ta. Đức Chúa Trời muốn tất cả chúng ta rời bỏ quá khứ của mình, những phần của quá khứ có thể không hòa hợp với ý muốn và luật pháp của Đức Chúa Trời.

Khi Áp-ra-ham ra đi, “ông không biết mình đi đâu” (Hê-bơ-rơ 11:8). Hầu hết các nhà truyền giáo biết họ đi đâu. Nhưng khi ai trong chúng ta lấy đức tin và dâng hết lòng mình cho Chúa, thì chúng ta thật sự không biết kết quả sẽ ra sao. Nhưng cuối cùng, chúng ta có lời hứa là được phần thưởng trên thiên đàng. Nếu chúng ta biết, thì không đòi hỏi nhiều đức tin. Vì thế, không biết là một sự đòi hỏi để sống bằng đức tin thật sự.

Một điều quan trọng ở đây là Áp-ra-ham “chờ đợi một thành mà Đức Chúa Trời đã xây cất” (Hê-bơ-rơ 11:10). Áp-ra-ham giữ trong tâm trí một bức tranh lớn. Ông biết rằng bất cứ điều gì phải đối diện ở đây, bất cứ hành động và sự đấu tranh nào ông làm, đều đáng giá vào lúc cuối cùng.

Áp-ra-ham cũng biết rằng ông là một trong nhiều “khách lạ và bộ hành trên đất” (Hê-bơ-rơ 11:13). Thế giới này, và đời sống chúng ta ở đây, quan trọng đối với chúng ta bây giờ, thì không phải là toàn câu chuyện. Và, dĩ nhiên, gương mẫu lớn nhất về đức tin trong Cựu Ước là việc Áp-ra-ham vâng theo lệnh truyền của Đức Chúa Trời sẵn lòng dâng con trai mình trên núi Mô-ri-a.

Bằng những cách nào bạn kinh nghiệm bước đi bởi đức tin? Có những cực khổ nào bạn phải đối diện? Bạn kinh nghiệm những niềm vui nào? Bây giờ biết những điều bạn đã biết, bạn có thể làm gì khác hơn?

Áp-ra-ham, Con Người Lưu Lạc

Nghiên cứu về đời sống của Áp-ra-ham cho thấy đức tin của ông gồm có những sự tranh đấu khó khăn chống lại sự nghi ngờ và không tin vào quyền phép của Đức Chúa Trời. Tổ tiên của Áp-ra-ham là những người thờ hình tượng (Giô-suê 24:2). Có lẽ bối cảnh này giải nghĩa tại sao Áp-ra-ham không luôn luôn tin cậy hoàn toàn nơi quyền phép của Đức Chúa Trời. Hai lần ông bày tỏ sự hèn nhát và biểu Sa-ra nói nửa sự thật (Sáng thế Ký 12:11-13; Sáng thế Ký 20:2). Ông cười (Sáng thế Ký 17:17) khi Chúa phán là ông sẽ có một con trai với Sa-ra. Áp-ra-ham có lỗi lầm, nhưng ông vẫn được Chúa dùng vì ông muốn được Ngài dùng ông. Vì thế, Chúa biến đổi đời sống của ông.

Đức Chúa Trời hướng dẫn Áp-ra-ham đi lưu lạc để huấn luyện ông trở thành một nhà truyền giáo. Các cuộc hành trình là một sự giáo dục, giúp cho người ta có những tư tưởng mới và các sự thay đổi. Những cuộc hành trình đi Giê-ru-sa-lem là một phần quan trọng và bắt buộc trong sự thờ phượng của dân Y-sơ-ra-ên. Những sự thay đổi mà các người hành hương kinh nghiệm khi họ phải đi bộ lâu dài, ngủ ở những chỗ lạ, ăn những thức ăn lạ, đối diện với khí hậu khác thường, và gặp những người mới khiến đức tin họ mạnh hơn. Việc họ thờ phượng, với những sự hy sinh và của lễ, các điệu múa thánh, và đọc những thi thiên, giúp dân sự Đức Chúa Trời liên kết lại với Ngài.

Trong cuộc hành trình từ nơi sinh trưởng của ông ở U-rơ cho tới nấm mộ ở Hép-rôn, Áp-ra-ham đi qua ít nhất 15 địa điểm khác nhau. Hầu hết những sự thay đổi quan trọng và những kinh nghiệm truyền giáo trong cuộc đời ông đều liên kết với các cuộc hành trình của ông.

Có những bài học thiêng liêng nào mà Áp-ra-ham kinh nghiệm trong những nơi sau đây: Mô-rê tại Si-chem (Sáng thế Ký 12:6, 7); Hép-rôn (Sáng thế Ký 13:18 – Sáng thế Ký 14:20); Mam-rê (Sáng thế Ký 18:1, 20-33); và Núi Mô-ri-a (Sáng thế Ký 22:1-14)?

Áp-ra-ham: Người Truyền Giáo Ngay Trong Nhà Mình

Có những bài học quan trọng nào về sự trung tín và hầu việc Đức Chúa Trời mà chúng ta tìm thấy trong Sáng thế Ký 18:18, 19?

“Đức Chúa Trời đã kêu gọi Áp-ra-ham làm thầy dạy lời của Ngài. Ngài lựa chọn ông làm cha của một nước vĩ đại, vì Ngài thấy Áp-ra-ham sẽ dạy con cháu và nhà mình những nguyên tắc của luật pháp Đức Chúa Trời. Và ảnh hưởng của đời sống Áp-ra-ham khiến sự dạy dỗ của ông có quyền lực. Nhà của Áp-ra-ham gồm hơn một ngàn người. Nhiều người trong số này là chủ gia đình. Và họ cũng là những người mới trở lại đạo từ ngoại giáo.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 187.

Các hoạt động truyền giáo sẽ thành công hơn khi được hỗ trợ bởi đời sống gia đình đi theo chương trình của Đức Chúa Trời cách trung tín. Lịch sử Kinh Thánh và lịch sử giáo hội cho chúng ta biết rằng hầu hết các hội thánh sơ khai đặt nền tảng trên gia đình. Một trong những lý do Áp-ra-ham được lựa chọn vì Đức Chúa Trời thấy khả năng của ông để hướng dẫn con cháu và nhà mình trong đường lối của Chúa. Mục đích của Đức Chúa Trời trong gia đình cũng tương đương với mục đích của Ngài trong sứ mạng. Mục đích của Ngài là “làm theo sự công bình và ngay thẳng” (Châm ngôn 21:3).

Có những thí dụ nào về gia đình của Áp-ra-ham bạn có thể thấy cho chúng ta biết họ trung tín với Chúa (Xin cũng đọc Hê-bơ-rơ 11:11, 20).

Lẽ dĩ nhiên, trong Kinh Thánh, chúng ta cũng thấy những thí dụ về các người thánh thiện mà gia đình không đi theo đường lối của Chúa. Nhưng, những câu cho bài học hôm nay thì rõ ràng: đức tin của Áp-ra-ham và gương của ông thì đủ mạnh để thấy những người trong gia đình của ông học để “giữ theo đạo Đức Giê-hô-va” (Sáng thế Ký 18:19).

“Giữ theo đạo Đức Giê-hô-va.” Những chữ này nghĩa là gì đối với bạn? Làm thế nào chúng ta “giữ theo đạo Đức Giê-hô-va”?

Thứ Sáu * 10 Tháng 7

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Đức Chúa Trời gọi Áp-ra-ham, làm cho ông thành công, và vinh danh ông. Sự thành công của Áp-ra-ham là sự sáng cho những người trong các nước mà ông đến. Áp-ra-ham không tự khép kín mình khỏi những người chung quanh. Ông làm bạn với các vua ở những nước lân cận. Một số vua rất tôn trọng ông. Sự thành thật và vô vị kỷ, sự can đảm và tử tế của ông bày tỏ bản tính của Đức Chúa Trời. Ở Mê-sô-ta-mi, ở Ca-na-an, ở Ê-díp-tô, và ngay cả đối với những người ở Sô-đôm, Chúa ở trên trời được bày tỏ qua người đại diện của Ngài là Áp-ra-ham.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 368.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hàng ngàn năm, chuyện tích của Áp-ra-ham và I-sác trên núi Mô-ri-a đã làm say mê và thách thức những người trung thành. Nhưng những người khác thì nghĩ rằng đó là một hành động độc ác. Hãy đọc lại câu chuyện đó trong Sáng thế Ký 22. Chúng ta học được những bài học vĩ đại nào? Câu chuyện đó dạy chúng ta gì về thập tự giá và hậu quả khủng khiếp của tội lỗi?
- 2 Hãy đọc Sáng thế Ký 12:11-13 và Sáng thế Ký 20:2, hai chuyện này nói về Áp-ra-ham, người của Đức Chúa Trời, bày tỏ sự thiếu đức tin. Chúng ta học được gì từ những chuyện này?
- 3 Một trong những câu nổi tiếng nhất trong Kinh Thánh là Sáng thế Ký 15:6. Câu này nói gì? Nhưng câu đó thật sự muốn nói lên điều gì? Câu đó được dùng thế nào trong Tân Ước (xin đọc Rô-ma 4:3; Ga-la-ti 3:6; Gia-cơ 2:23)? Câu đó dạy chúng ta gì về đức tin, việc làm, và sự cứu rỗi?
- 4 Ai là người trong gia đình của những vị lãnh đạo tôn giáo vĩ đại mà không đi theo “đường lối của Chúa”? Chúng ta có thể học được gì từ câu chuyện của họ để giúp những người tranh đấu để giúp các thành viên trong gia đình trung tín với Chúa?